

[Ministeren for skatter og afgifter.]

„Christiania“ er registreret nogen indeholdelsespligtig efter kildeskatteloven. Under forsøgene på at afklare, hvorvidt der i området er etableret virksomheder af en sådan art, at der kan anses at foreligge indeholdelsespligt, er det stedse over for skattevæsenet tilkendegivet, at virksomhederne er organiseret som „andelsvirksomheder“, og at der følgelig ikke er tale om lønudbetalinger.

Af *Arentoft* (FP) til forsvarsministeren (15/7 76):

„Hvilke foranstaltninger vil ministeren træffe for at forhindre, at befolkningstallet i Christiania vokser ved, at f.eks. teaterforeninger og andre organisationer, der i mangel af offentlige tilskud søger at klare økonomien ved at flytte til Christinia, hvor der kan være mulighed for gratis lokaler, logi, el m. v.“

(Spm. nr. 669).

Begrundelse.

Spørgsmålet er foranlediget af en artikel i ugebladet Nordsjælland, nr. 28 af 7. juli 1976.

Forsvarsminister *Orla Møllers* svar (30/7 76):

I overensstemmelse med folketingets beslutning af 30. marts 1976 om, at den vedtagne rømning af Christiania skal gennemføres uden unødvendig forsinkelse, har forsvarsministeriet den 1. april 1976 — gennem kammeradvokaten — anmodet fogden om ved udgående fogedforretning at udsætte samtlige beboere af Christianiaområdet.

Den 11. juni 1976 afsagde fogedretten imidlertid kendelse om, at den begærede udsættelse ikke bør nyde fremme. Denne kendelse er indanket for østre landsret med påstand om, at begæringen om udsættelse af Christianiabebøerne tages til følge.

Jeg har således taget de nødvendige retlige skridt med henblik på en fuldstændig rømning af Christianiaområdet.

Indtil da vil forsvarsministeriet ikke være i stand til at hindre indflytning i Christiania. Det er dog ministeriets opfattelse, at alle bygninger på området for tiden er i brug, og at ny indflytning i de bestående bygninger

kun kan ske i forbindelse med udflytning af nuværende beboere.

Af *Dohrmann* (FP) til ministeren for offentlige arbejder (15/7 76):

„Hvor længe tør ministeren tage ansvaret for, at digesikringen i Sønderjylland ikke påbegyndes, og betyder de igangværende jordbundsundersøgelser vedrørende et fremskudt dige reelt ikke, at stormflodskommissionen har siddet og spildt tiden i 10-12 år uden sagligt grundlag for en afgørelse?“

(Spm. nr. 670).

Begrundelse.

Sidste vinter fik vi alle sammen et forvarsel om, hvad der i givet fald kunne hænde ved den sønderjyske vestkyst. Ministeren havde dengang stor sympati og mange pæne ord at sige om sikring af digerne. Det forekommer derfor ufatteligt, at man endnu ikke så lang tid efter den truende stormflodskatastrofe er nået et eneste skridt videre. Undskyldningen med, at der skal forhandles med de tyske myndigheder, er ikke holdbar i længden. Regeringen må se at få afsluttet disse forhandlinger hurtigst muligt, og hvis dette ikke er muligt, må Danmark selv træffe sine forholdsregler, således at en eventuel stormflod begrænses mest muligt.

Det forekommer også mærkværdigt, at man først nu undersøger bundforholdene for et fremskudt dige. På hvilket grundlag og niveau har den nok så berømte stormflodskommission egentlig arbejdet i 10-12 år, siden man åbenbart ikke har været klar over, om de ting, man diskuterede, kunne udføres i praksis? Ligeledes er det også mærkværdigt, at både kommissionen og ministeriet kan udtale sig om prisen for et fremskudt dige uden at kende bundforholdene.

Minister for offentlige arbejder *Niels Mathiasens* svar (21/7 76):

Til den første del af hr. Dohrmanns spørgsmål og begrundelsen herfor kan jeg oplyse, at det er i åbenbar strid med det faktiske handlingsforløb, når hr. Dohrmann siger, „at man endnu ikke er nået et eneste skridt videre“ i sagen om forøget digesikring i Sønderjylland. Det er endvidere ganske